

22. Fra Havnekommissionen i Gudhjem angaaende Havneforholdene berstefts. (Indbragt den 30te Oktober 1891 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgfres, Dam).

Det bemærkes i Andragendet, at den i 1882—83 istandsatte eller tilbyggede Havn viser sig allerede nu for lille i Forhold til det Antal Fisterbaade, Fiskeoptøbskvaer og øvrige Fartøjer, der søge den, hvorfor den trænger til Udvidelse; men af forskellige praktiske Hensyn agter man ikke at foretage en saadan, men kun at vedligeholde den, hvilket ikke vil blive meget bekosteligt, da den er solid og godt bygget og bestandig vil være en god Sommerhavn. Derimod mener man, at paa Nordstiden af Gudhjem ved den saataldte Nørresand (eller Bugt) egne Naturforholdene sig til et større Havneanlæg, hvorfor man der ønsker en lille Havn paabegyndt, og efter at Planen dertil har været forelagt Indenrigsministeriet, har man med dets Tilladelse fuldført et lille Havnebasin og paabegyndt et noget større. Ved succesfulde at arbejde fremad vil man med Tiden der kunne erholde en god Nødhavn for bestgaaende Skibe. Ved at anvende Havnens aarlige Indtægter (i 1890 c. 6,000 Kr.) og ved Optagelse af et lille Laan vil man efter nogle Aars Forløb erholde en god Underhavn og desuden have foretaget et ikke ubetydeligt Forarbejde til et større Havneanlæg. Erfaringen har allerede vist Hensigtsmæssigheden af et Havneanlæg paa Nørresand, og Kommunen har givet Garanti for den Tid, den lille ansøgte Udvidelse med Henter og Afdrag forinden Laanets Tilbagebetaling vil medføre. Man ansøgte derfor Indenrigsministeriet om, at det Havnen ved Finansloven 1882—83 bevilgede i 10 Aar rente- og afdragsfri Laan af Statskassen paa 30,000 Kr. maatte blive hestaaende rente- og afdragsfrit i yderligere 10 Aar, men modtog det Svar, at, da Finansministeriet, med hvilket der var brevvekslet om Sagen, havde udtalt, at samme bl. a. under Hensyn til, at Østerlars-Gudhjem Sogne-Kommune havde overtaget Garanti for Laanetilfaarenes Opfyldelse, ikke havde kunnet finde Tøje til at søge nogen forlænget Afdrags- og Rentefrihed bevilget, kunde Ministeriet ikke foretage videre i Sagen. Man andrager derfor hos Rigsdagen om, at denne vil yde sin Medvirkning til, at det ansøgte kan blive bevilget. I et under 23de November 1891 til Finansministeriet indgivet Andragende, ansøges om, at Ministeriet vil komme Havnen til Hjælp med en Gave eller et Statstilskud til Havneanlægget paa 10,000 Kr.

Udvalget gør ingen Indstilling.

23. Fra 733 Beboere paa Langeland om Oprettelsen af en Amtstuefilial i Rudløbing. (Indbragt den 5te November 1891 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfres, Brandes.)

I Andragendet beklages, at det af Finansministeren i 1889—90 fremsatte Lovforslag om Oprettelsen af Amtstuefilialer i forskellige Byer, deriblandt i Rudløbing, ikke blev fremmet, og, da det ikke atter er blevet forelagt, frygter man for, at Regeringen ikke oftere vil fremsætte det. Der gøres imidlertid opmærksom paa, hvilke store Fordele en saadan Filial der paa Den vilde yde Beboerne, som vilde spare Tid og Penge, naar de der kunde gøre deres Indbetalinger og erholde Udbetalinger f. Eks. Renter af Statsobligationer, i Stedet for at de nu maa rejse til Svendborg for at opnaa det. Vel sender Amtsforsvalteren nogle faa Dage i hver Termin en Fuldmægtig til Den, til hvem Skatter og Afgifter kunne betales, men det er ikke alles Lejlighed netop i disse Dage at møde, og det vilde være af en ganske anden Betydning for dem, naar de til enhver Tid paa Aaret kunde paa selve Den afgøre den Slags Forretninger. Andragerne mene ogsaa, at, da Grø for en Aarrække siden har faaet en Filial, taler Billighed for, at Langeland, den er betydelig større, fik et lignende Gode, og de andrager derfor om, at Regeringen atter vil forelægge det nævnte Lovforslag og Rigsdagen fremme det.

Udvalget gør ingen Indstilling.